

Under tilsvarende Betingelser kan Genoptagelse finde Sted, hvor Tiltalte paa-
staas at have gjort sig skyldig i en væsentlig større Forbrydelse end den, hvorfor han
er domfældt.

§ 938.

Paa Begæring af en Domfældt kan Genoptagelse af en ved Højesteret eller ved en
Landsret under Medvirkning af Nævninger eller ifølge Anke paadømt Sag finde Sted:

1. naar ny Oplysninger tilvejebringes, og det skønnes antageligt, at disse, om de
havde foreligget under Sagen, kunde have bevirket Frifindelse eller Anvendelse af en
væsentlig mildere Strafbestemmelse;

2. naar noget saadant Forhold oplyses som ommeldt i § 937 Nr. 2 og det
skønnes antageligt, at saadant kan have bevirket eller medvirket til Domfældelsen.

Bestemmelserne i § 902, 2det og 3die Punktum, finde her tilsvarende An-
vendelse.

Komme Omstændigheder, som antages at give Tiltalte eller andre paa hans
Vegne Føje til at andrage paa Sagens Genoptagelse, til Rettens eller Justitsministerens
Kundskab, bør de derom underrette vedkommende.

§ 939.

Genoptagelse kan ikke finde Sted, saa længe Anke i Medfør af Lovens al-
mindelige Regler staar aaben, eller saa længe en rejst Ankesag henstaar uafgjort.

At Straffen er udstaaet, er ikke til Hinder for Genoptagelse.

§ 940.

Begæring om Genoptagelse fremsættés for Højesteret, naar denne Ret ifølge
Paaanke har afsagt Dommen, og Sagen har været paadømt uden Medvirkning af Næv-
ninger for Landsretten. I andre Tilfælde fremsættés Begæring for den Landsret, der
har paadømt Sagen, selv om Sagen ifølge Anke har været paakendt i Højesteret.

Begæringen indgives skriftlig og maa angive de Omstændigheder, hvorpaa den
støttes, og de Beviser, som formenes at skulle give Sagen et andet Udfald. Er Til-
talte fængslet, kan hans Begæring fremsættés overensstemmende med § 811 til Under-
søgelserettens Retsbog eller Fængselsbestyrerens Bog. Er Begæringen støttet paa
nogen saadan Grund som nævnt i § 937 Nr. 2, jfr. § 938 Nr. 2, maa den saa vidt
muligt være ledsaget af Udskrift af en over den paagældende afsagt Straffedom. Ud-
skrift af den tidligere Dom bør medfølge.

§ 941.

Findes i Begæringen ingen Grund opgivet, som efter Loven kan bevirke Gen-
optagelse, eller findes de paaberaabte Omstændigheder eller Bevisligheder aabenbart
betydningsløse, kan Retten straks ved Kendelse afvise Begæringen.

Finder Retten ikke Anledning til saadan Afvisning, giver den, for saa vidt
der ikke allerede med Begæringen er forelagt den en Erklæring fra Modparten, som
efter Omstændighederne skønnes fyldestgørende, denne Lejlighed til at udtale sig
skriftlig eller mundtlig.

§ 942.

Finder Retten, at yderligere Oplysninger bør tilvejebringes, inden Afgørelse
træffes om, hvor vidt Genoptagelse bør finde Sted, giver den, for saa vidt den ikke
selv vil foranstalte disse tilvejebragte, de i saa Henseende fornødne Paalæg. Skulle